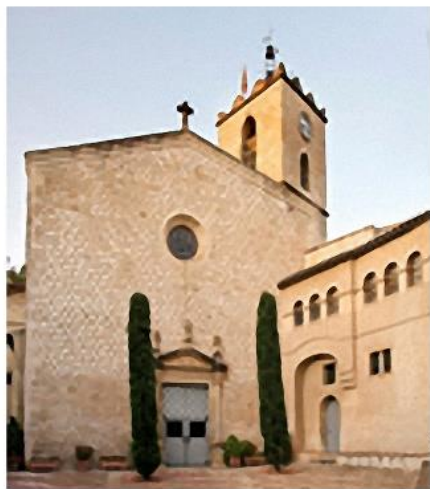

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 15 de Setembre de 2019. N° 33

TEMPS DE LA CREACIÓ (II)

Hi ha un comentari per a cada diumenge dedicat a aquest **Temps de la Creació** des de la reflexió que "Justícia i Pau" ens ha fet arribar.

Entorn dels textos bíblics que la litúrgia d'aquest diumenge se'ns ofereixen per a reflexionar i encarrilar la nostra manera de viure pel camí dels col·laboradors per anar assumint l'ecosistema entre tots i totes per a respectar la naturalesa amb una veritable identificació amb ella ja que no podem actuar de la manera que ens plagui si suposa el maltractament, l'abús, la indiferència amb conseqüències destructives...de la natura que ens ha estat confiada per a viure tots amb el bé millor tant nosaltres mateixos com tot lo creat per el servei, desenvolupament de les persones com de la mateixa condició natural de tots i tot el que formem el nostre planeta terra.

(Comentari d'avui dia 15 de Setembre de 2019).

"La "psicologia humanista" diu que el secret per aconseguir créixer de manera plena i creativa és l'auto-acceptació. Els savis diuen que per poder recuperar l'autoestima és imprescindible sentir-se estimat incondicionalment. L'exemple que feu servir Jesús amb "el fill pròdig" va fer-nos entendre de quina manera interessem a Déu i de quina manera ens estima. Cal reconèixer que el protagonista de l'exemple no és cap dels fills, sinó el pare que acull amorosament el fill que s'havia perdut. Els primers oïdors de Jesús es devien preguntar com nosaltres, conscients de les malvestats que estem infringint avui a la seva creació: És possible que Déu ens estimi així?

L'Evangeli ens fa saber que fiats en l'amor de Déu podem tornar a començar sempre de nou encara que hàgim marxat desconsideradament de casa del Pare, estiguem dilapidant els seus béns i fem malbé la seva obra. Les paraules de Jesús són la millor revelació del misteri amagat de Déu: Ell és un Pare que perdona, perquè sempre estima del tot. El seu amor és la nostra esperança i la força que ens esperona a canviar d'estil de vida i som sincers en seguir el seu camí"

No podem com a fills i filles que som de Déu, no seguir el camí que Ell ens mostra, ja que com a tals hem de demostrar a les generacions que van pujant que no podem destruir el que el Pare de tot i tots ens ha confiat per a viure amb la dignitat que tenim nosaltres com a persones i tot el que forma la creació, que es benefici de tothom.

ECO PARROQUIA

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 15,1-32

En ninguna otra parábola ha querido Jesús hacernos penetrar tan profundamente en el misterio de Dios y en el misterio de la condición humana. Ninguna otra es tan actual para nosotros como ésta del "Padre bueno".

El hijo menor dice a su padre: «*dame la parte que me toca de la herencia*». Al reclamarla, está pidiendo de alguna manera la muerte de su padre. Quiere ser libre, romper ataduras. No será feliz hasta que su padre desaparezca. El padre accede a su deseo sin decir palabra: el hijo ha de elegir libremente su camino.

¿No es ésta la situación actual? Muchos quieren hoy verse libres de Dios, ser felices sin la presencia de un Padre eterno en su horizonte. Dios ha de desaparecer de la sociedad y de las conciencias. Y, lo mismo que en la parábola, el Padre guarda silencio. Dios no coacciona a nadie.

El hijo se marcha a «*un país lejano*». Necesita vivir en otro país, lejos de su padre y de su familia. El padre lo ve partir, pero no lo abandona; su corazón de padre lo acompaña; cada mañana lo estará esperando. La sociedad moderna se aleja más y más de Dios, de su autoridad, de su recuerdo... ¿No está Dios acompañándonos mientras lo vamos perdiendo de vista?

Pronto se instala el hijo en una «*vida desordenada*». El término original no sugiere sólo un desorden moral sino una existencia insana, desquiciada, caótica. Al poco tiempo, su aventura empieza a convertirse en drama. Sobreviene un «*hambre terrible*» y sólo sobrevive cuidando cerdos como esclavo de un extraño. Sus palabras revelan su tragedia: «*Yo aquí me muero de hambre*».

El vacío interior y el hambre de amor pueden ser los primeros signos de nuestra lejanía de Dios. No es fácil el camino de la libertad. ¿Qué nos falta? ¿Qué podría llenar nuestro corazón? Lo tenemos casi todo, ¿por qué sentimos tanta hambre?

El joven «*entró dentro de sí mismo*» y, ahondando en su propio vacío, recordó el rostro de su padre asociado a la abundancia de pan: en casa de mi padre «*tienen pan*» y aquí «*yo me muero de hambre*». En su interior se despierta el deseo de una libertad nueva junto a su padre. Reconoce su error y toma una decisión: «*Me pondré en camino y volveré a mi padre*».

¿Nos pondremos en camino hacia Dios nuestro Padre? Muchos lo harían si conocieran a ese Dios que, según la parábola de Jesús, «*sale corriendo al encuentro de su hijo, se le echa al cuello y se pone a besarlo efusivamente*». Esos abrazos y besos hablan de su amor mejor que todos los libros de teología. Junto a él podríamos encontrar una libertad más digna y dichosa.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:14	20h.	
DIUMENGE:15	11 h.	Irana Roldán Concepció Amigo Rius, Vda. Amat
	13h.	-----
DIVENDRES:20	19h.	Encarna García Caparrós (funeral)
DISSABTE:21	20h.	
DIUMENGE:22	11'h.	Rosalía Adell Fullola
	13h.	----- Alfredo Vilarroya (4º aniv.)

REUNIONS

DIMARTS ,dia 17, a les 20'30h. Grup de "Justícia i Pau"

BAPTISMES

El dissabte dia 14 han rebut el sagrament del baptisme: Montserrat Moreta Segarra i Aina Justiniano Gutiérrez. Donem-ne gràcies a Déu.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d' En Francisco Blanco Jerez. I desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

ESPAI DE PREGÀRIA

DILLUNS: dia 16, a les 19'30h.

Com cada mes, farem una estona de pregària fins a les 20h. És una pregària guiada amb texts, música i silenci per reflexionar.

ROMERIA 2019 DE SANT JUST DESVERN A MONTSERRAT

Novembre: del Divendres tarda dia15 al diumenge dia 17.

INSCRIPCIONS:

Setembre: días 3, 5, 10, 12 i 17i 19 .(de 18h a 20h)

a la Rectoria.
